PÄIVÄSTÄ TOISEEN

Ainakin aurinkoa. **OPPILAIDEN VASTAUS KYSYMYKSEEN, MITÄ ORVOKIT TARVITSEVAT MULLAN JA VEDEN LISÄKSI**

27.04.12

Aurinko nousee

Helsingissä kello 5.28
ja laskee kello 21.10
Oulussa kello 4.57
ja laskee kello 21.36
Utsjoella kello 4.06
ja laskee kello 22.17

Päivän sana

27.4. Rauhan Jumala, joka ikuisen liiton uhriveren tähden on nostanut kuolleista lampaiden suuren paimenen, meidän Herramme Jeesuksen, varustakoon teidät hyvillä lahjoillaan, Hepr. 13:20–21
28.4. Herra on minun paimeneni, ei minulta mitään puutu. Hän vie minut vihreille niityille, hän johtaa minut vetten ääreen, siellä saan levätä. Ps. 23:1–2
29.4. ”Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta huonetta – enhän minä muuten sanoisi, että menen valmistamaan teille asuinsijan.” Joh. 14:1–2

Nimipäiviä

Tänään perjantaina:Kansallinen veteraanipäivä, Merja
Huomenna lauantaina: Ilpo, Tuure, Ilppo
Ylihuomenna sunnuntaina: Teijo

Mietelause

On mahdotonta nauttia joutilaana olosta, ennen kuin on kerääntynyt koko joukko tehtäviä.

Jerome K. Jerome

MERKKIPÄIVIÄ

70-VUOTIAITA
Agrologi **Simo Vaismaa** 27.4. Isokyrö. Matkoilla.

Agrologi, hiihtoneuvos **Antti Mikkola** 28.4. Hyvinkää. Lähipiirissä.

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen
Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päivänsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen *merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi*.

SANA SUNNUNTAIKSI

Jeesus sanoi opetuslapsilleen: ”Älköön sydämenne olko levoton. Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun. Minun Isäni kodissa on monta huonetta – enhän minä muuten sanoisi, että menen valmistamaan teille asuinsijan. Minä menen valmistamaan teille sijaa mutta tulen sitten takaisin ja noudan teidät luokseni, jotta saisitte olla siellä missä minä olen. Te tiedätte kyllä tien sinne minne minä menen.”

Tuomas sanoi hänelle: ”Herra, emme me tiedä, minne sinä menet. Kuinka voisimme tuntea tien?” Jeesus vastasi: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani. Jos te tunnette minut, opitte tuntemaan myös minun Isäni. Te tunnette hänet jo nyt, olettehan nähneet hänet.” Joh. 14:1–7

Jeesus on kanssamme

Kun Jeesus puhui, hän sai ihmiset kuuntelemaan itseään. Hänestä sanottiin, että hän puhui eri tavalla kuin ketkään muut ennen häntä.

Pyhän evankeliumikin alkaa tavalla, joka herättää ihmisten mielenkiinnon, suoraan kohti käyvällä puhuttelulla: älköön sydämenne olko levoton.

Puhuttelu herätti kuulijat, ja he halusivat kuulla lisää. Monet kerrat Jeesuksen puhe oli kuitenkin vaikeaa ymmärtää sisällön puolesta. Jeesus puhui ennen kuulemattomia asioita. Kuulijoiden pelastus oli siinä, että he uskalsivat kysyä, kun eivät ymmärtäneet.

Raija Lehtinen

Jeesuksen opetuslapsetkin olivat usein ymmällään kaikesta siitä, mitä Jeesuksen ympärillä tapahtui. He eivät ymmärtäneet tilanteita, mutta osasivat tehdä silti hekin hyviä kysymyksiä. Usein kysymykset paljastivat kyllä heidän täydellisen tilanteen tajun puutteensa.

Tulevan pyhän evankeliumissa Jeesus puhuu opetuslapsilleen taivaasta. Hän sanoo: ”Minun Isäni kodissa on monta huonetta.”

Hän menee sinne edeltä valmistamaan opetuslapsilleen asuinsijan.

Jeesus sanoo: ”Te tiedätte kyllä tien sinne, minne minä menen.”

Opetuslapset hätääntyvät. He eivät tiedä, minne Jeesus menee. Huoli purkautuu kysymykseksi: ”Kuinka tuntisimme tien?”

Keskustelu jatkuu ja päästään kysymyksen kautta eteenpäin.

Ehkä me kysymme liian vähän. Kysymisessä on se hyvä puoli, että silloin me olemme jo valmiit kuulemaan vastauksenkin. Motivointi on jo tapahtunut ja vuorovaikutus syntynyt.

Jeesuksen ja hänen opetuslastensa välillä toimii vuorovaikutus: he saavat vastaukset kysymyksiinsä. Jeesus vastaa opetuslasten kysymykseen sanomalla, että he kyllä tuntevat tien Isän kotiin.

Hän sanoo: ”Minä olen tie, totuus ja elämä. Ei kukaan pääse Isän luo muuten kuin minun kauttani. Jos te tunnette minut, opitte tuntemaan myös minun Isäni. Te tunnette hänet jo nyt, olettehan nähneet hänet.”

Usein oli kysymys uskosta, ei asian järjellä ymmärtämisestä. Se teki tilanteet vaikeiksi käsittää. Jeesus herätti kuulijansa uskomaan ja toivomaan. Niin tapahtui kerran ja niin tapahtuu yhä uudelleen.

Hän sanoo myös meille: ”Uskokaa Jumalaan ja uskokaa minuun.”

KARI SALONEN

Ellen Vahteristo (vas.), Johanna Niemelä, Aada Tahvanainen ja Tony Virta istuttivat torstaina orvokkeja Rekolan koulun pihalla Vantaalla.

Rekolan koulun pihalla kukkii nyt sata orvokkia

Ensiluokkalaiset istuttivat torstaina orvokeita Rekolan satavuotiaan koulun pihalla Vantaalla.

VANTAA (MT)
Rekolan orvokkien istutus oli osa Kauppapuutarhaliiton perinteistä keväistä orvokkitempausta, joka on ilahduttanut kouluja ja päiväkoteja jo vajaan vuosikymmenen ajan. Torstaina yli 4 000 orvokkia istutettiin pihoille eri puolilla maata.

Rekolan koululla istutuspuuhiin pääsivät torstaina 1A- ja 1C-luokkien oppilaat.

”Yksi luokka on tänään retkellä, mutta heille on varattu omat istutettavat perjantaille”, kertoo 1A-luokan opettaja **Päivi Ahlroos**. ”Oikein mukavaa, että pääsimme orvokkitempaukseen mukaan, varsinkin kun koulumme täyttää tänä vuonna sata vuotta.”

Istuttaminen on tarkkaa puuhaa.

Koululaiset pääsivät noin viiden oppilaan ryhmissä kaatamaan istutuslaatikoihin ensin puutarhamultaa ja sen päälle kesäkukkamultaa. Vasta sitten ryhmiteltiin siniset, keltaiset ja tumman oranssit orvokit paikoilleen.

Sopivan väriryhmittelyn selvittyä oli vuorossa koko istutusoperaation hankalin vaihe, kukkien irrotus kasvatusruukuista. Siinä tarvittiin välillä opettajan apua.

Opettajan kysymykseen, mitä muuta orvokit tarvitsevat mullan ja veden lisäksi, oppilailla oli selvä tieto: ”Ainakin aurinkoa.”

Entäs jos tulee pakkasta? ”Kyllä ne ainakin yhden asteen kestävät”, tiedettiin.

Aada, **Aleksi**, **Ellen**, **Johanna** ja **Tony** arvelivat kevään aikana seuraavansa istuttamansa orvokkilaatikon vointia.

”Se on helppo tunnistaa, kun muilla ryhmillä ei ehkä ole oranssia orvokkia”, arveli Ellen.

Heidän laatikkoonsa istutettiin keskelle muita vaaleamman oranssi orvokki. Muutkin ryhmät huomasivat poikkeavan värisen orvokin.

Uusikin kampanja tulossa

Kauppapuutarhaliiton keväisessä tapahtumassa on mukana yli 40 koulua ja päiväkotia ympäri maata. Orvokkitempauksessa lähipuutarha tarjoaa orvokit, ja lapset istuttavat ne koulun tai päiväkodin pihalle.

Koulut ja päiväkodit valittiin hakemusten perusteella sen mukaan, onko lähistöllä orvokkeja viljeleviä puutarhoja. Hakemuksia tuli noin sata, kertoo Kauppapuutarhaliiton toiminnanjohtaja **Jyrki Jalkanen**.

Kauppapuutarhaliitolla on orvokkikampanjan lisäksi ollut pitkään myös syyslukukaudelle sijoittuva tulppaanikampanja, jossa tulppaanien sipuleita istutetaan koulujen ja päiväkotien pihoille.

”Ensi syksyn tulppaanikampanjaan ilmoittautumisia on tullut jo noin 80”, Jalkanen kertoi torstaina.

Sekä orvokki- että tulppaanikampanjaa on tarkoitus jatkaa tulevinakin vuosina.

”Palaute on ollut myönteistä. Niitä on mukava hoitaa, ja ne vaikuttavat myönteisesti muun muassa vähentämällä roskaamista. Onhan näillä tempauksilla myös kaupallinen merkityksensä”, Jalkanen sanoo.

Kun orvokki-istutus oli valmis, se vielä kasteltiin.

Kolmattakin kukkatempausta Kauppapuutarhaliitossa mietitään. ”Nyt on ruvennut hahmottumaan, että vielä yksi vastaavanlainen tempaus mahtuu mukaan. Aika varmaa on, että se tehdään ensimmäisen kerran vielä tämän vuoden aikana”, Jalkanen sanoo.

MAIKKI KULMALA

Habitare-messuille pystytetään pala metsää

Suomen suurin huonekalu-, sisustus- ja designtapahtuma Habitare järjestetään jälleen syyskuussa. Tällä kertaa messut kohahduttavat pystyttämällä Helsingin messukeskukseen palan aitoa metsää.

Sadasta kymmenmetrisestä männynrungosta koostuva metsä nousee kansainväliselle design-alueelle.

Puun tarina -kokonaisuudesta vastaavat arkkitehdit **Saija Hollmén**, **Jenni Reuter** ja **Helena Sandman**. Näyttelyssä on laajemmin vastuu-teema, johon puu ekologisena materiaalina sopii hyvin.

”Kantava teema on puun tarina raakamateriaalista jalostetuksi kalusteeksi”, Reuter kuvaa suunnitelmaa.

Havainnekuva Habitare-messuille tulevasta metsästä.

Hengähdys lepoalueella

Halliin tulee lepoalueita, joissa kävijä saa istahtaa ja hengähtää puunrunkojen katveessa. Lepoalueiden, samoin kuin lukunurkan, kahvilan ja foorumin kalusteet ovat puuta.

Messujen jälkeen näyttelyn jokainen osa palautuu hyötykäyttöön raaka-aineena tai kalusteena. Puun tarina jatkuu.

Näyttelyarkkitehtuuria tukevat Versowood Oy, Artek sekä Suomen Metsäsäätiö.

Viisi finalistia kilpailuun

Habitare-suunnittelukilpailun finaaliin on valittu viisi työtä. Ne toteutetaan messuille omalle näyttelyosastolleen. Teemana Suomen Messujen ja Aalto-yliopiston järjestämässä kilpailussa oli hiljentymiseen, rentoutumiseen ja taukoon tarkoitettu Oma Tila.

Yhdettätoista kertaa järjestettävän suunnittelukilpailun pääpalkinto on 10 000 euroa.

Finalistit ovat: Kuuro / **Mirka Uski** ja **Heidi Siitonen**, Musta aukko / **Hanna Jahkonen** ja **Tomas Nordström**, Lyhty / **Erkko Aarti**, Sunset camera / **Leo Lindroos** sekä PopUp WrapUp / **Mari Sollman** ja **Kairit Sõlg**.

Kaikki finalistit opiskelevat Aalto-yliopistossa. Kilpailu järjestetään 11. kerran.

KATJA KOLJONEN

Habitare-messut Helsingin Messukeskuksessa 12.–16.9.2012.

Vänrikki Koskelan lausahdukselle haetaan käännöstä

Tuntematon sotilas -käännöskilpailussa haetaan parhaillaan käännöstä vänrikki Koskelan tunnetulle lausahdukselle.

Vänrikki Koskelan lause ”Asialliset hommat suoritetaan, muuten ollaan kun Ellun kanat” on jokaiselle suomalaiselle tuttu. Se kuvastaa tapaa toimia, työt hoidetaan kunnolla, mutta sen lisäksi ei tarvitse patsastella, pokkuroida tai muutoinkaan kunnioittaa ketään vain aseman perusteella. Siitä on tullut myös yleinen sanonta kuvaamaan tekemisen meininkiä. Tätä lausetta ei kuitenkaan löydy englanninkielisestä käännöksestä.

Koska oleellinen osa suomalaisuutta ei ole kääntynyt englannin kielelle, etsitään Tuntematon sotilas -käännöskilpailussa lauseelle englanninkielistä ilmaisua.

Kilpailusarjoja käännöskilpailussa on kolme sarjaa. Kaunokirjallisessa sarjassa etsitään kuvaavinta ja tarkinta käännöstä, huumorisarjassa hauskinta käännöstä ja koulusarja on tarkoitettu kaikille Suomen alakoulujen 5. luokille.

Kilpailulla etsitään sekä parasta käännöstä että muistetaan kirjailija Väinö Linnaa, jonka kuolemasta on huhtikuussa tullut kuluneeksi 20 vuotta.

Kilpailuaika päättyy elokuun lopussa. Parhaat käännökset julkistetaan lokakuussa Helsingin kirjamessuilla.

MT

1700-luvun kauppalaivat kuljettivat ylellisyyttä

Nauvon arvaamattomat vedet koituivat kohti Pietaria purjehtineiden kauppalaivojen kohtaloksi. St. Mikael upposi vuonna 1747 ja Vrouw Maria 1771.

Vrouw Marian lastissa oli Katariina Suuren hankkimia maalauksia, St. Mikaelilla puolestaan Meissenin posliinia, taskukelloja, kultaisia nuuskarasioita, keisarinna Elisabetille tarkoitetut hevoskärryt sekä muita ylellisiä esineitä.

Merikeskus Vellamon näyttely kertoo hylyistä löydettyjen lastien välityksellä oman aikansa kaupankäynnistä Itämerellä. Ylellisyystuotteiden lisäksi laivat kuljettivat myös muun muassa kahvia, kalaa, tupakkaa, kukkasipuleita, juustoa, väriaineita ja kankaita.

Näyttelyssä kuljetaan St. Mikaelin ja Vrouw Marian mukana 1700-luvun lopun Amsterdamista laivojen haaksirikkoihin ja niiden jälkeisiin tapahtumiin sekä kerrotaan simulaation avulla hylkyjen löytymisestä.

Näyttelyä täydentävät hollantilaisista museoista lainatut aikakauden maalaukset.

MT

Mereen menetetyt – Vrouw Marian ja St. Mikaelin tarina. Merikeskus Vellamossa Kotkassa 2.12. asti.